

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/7/47.

Ἀγαπητοὶ Κυρίαυ.

Δὲν ξέρεις τί ἐδῶ γὰρὰ δέχθημα εἴθερα τὰ γραμματεῖ-
ας. Εἶχα κρία μαγί· τὸ δυνάβου, καὶ Γωργου ἔ καὶ Σοῖζου.
Γαίρημα σοὶ σοὶ εἶδε ὄχι μαγὰ ἔ σοὶ ξαναβρῆτες κηρά-
ριω σου· καὶ μεῖς ἔδω εἴμασε σοὶ μαγὰ.

Ὁ Γωργος μᾶς γράφει σοὶ εἶδε τ' ἀγαβερφια μῶν ἔ γέννη-
σαν μαγί τόσο κωϊθμα σοὶ δὲν βρενομότου ἔ ἐγὼ μαγί
καὶ; μᾶς γράφου ὄχι τὸς γεωραφίρες ἔ αὶ δυο ἔ τί κᾶν
καὶ νὰ σνοεραγῆν σερρεσόουρο κηρ ὠραία κῶπο. Δὲν σερρά-
με ὄχι, ἄς γοῖτε με κηρ εἰσίδα, οὐ δα κηρ ἀνσυρῆσω-
με ἔ μεῖς τῶα τῆρα, ἀργὰς ἢ γρήγορα.

Κυρίαυ εἴθερα ὄχι κηρ κηρ διαβαίω καὶ γραμματεῖ-
ας· δὲν τὰ ἀφίνω ἀπὸ χερια μῶν, γαυρὶ νομῆω οὐ βρῆσα
μαγί ἔ ἐγὼ ἐμεῖ ἔ κηρπομου μαγί μᾶς.

Ὁ Γωργος μᾶς παρουνάγει ἀπὸ γυραδὸς εἰς δυο τῆρες
σοὶ ἀπαρατῆ μαγί με καὶ δυνάβ μαγί ἔ γέει οὐ καὶ ἢ
χαρῆσε σοὶ ἢ παρῆ καὶ. Ὅταν καὶ γωργῆς ἔ εἶ-
δα μᾶς γράφης, δὲν δα σοὶ φωνοῖ. Τὰ γραμματεῖ αὐτ
ἔ χαρῆα εἶναι ἀφμερὰ γὰ καὶ τί φέρον νομαί εἰς σοὶ
βαγοναί καὶ νομῆω οὐ κηρῶ μαγί εἰς σοὶ. Εἴμασε ὄχι
κατασυνυμῆτοι, μόνου ἢ ὁποῖα δὲν εἶναι ἔδω καὶ
εἴθερα τῇ γὰρ ἔ κηρ κηρ. Ἐγὼ σοὶ με τὸ κη-
μαῖο σοὶ παυδῆς ἔφοῖς. Τῆρ κηρῶν δα φῆρη ἔ
ἢ κηρῶν ἔ ἐρε μῶν με κηρ βόζα. Οἶ σγαιδῆμε ὄχι
καὶ καὶ βγῆσε καυρῶν γαυρὶ σῆ γὰρ εἶ παρῆ μαγί.
(σοὶ σοὶ ἔγρη ἄν θυμῶσαι μετῆ κηρῶν κηρ).

Ἐχων παρῆ καὶ ἀσσερῆ μαγί καὶ, ἀπαρατῆ ἔ
οὶ δυο ἔ μεῖς καὶ καὶ βαθῆς· κηρ εἴμασε
γένουασει ἔ κηρῶν καὶ κηρ κηρῶν σοὶ βγῆμα
εἶναι σοὶ ὠραία. Κυρίαυ σοὶ γράμμα σοὶ μῶν ἔσσερῆς